DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIV. ZATURDAG den 14den MEI 1836. N. 20.

In de Nieuw Yorksche Couranten, welke wy verledene week ontvangen hebben, vinden wy eene aanspraak van den *grooten moordenaar* Fieschi, (gelyk hy zich zelf met blykbaar genoegen noemde) en eene beschryving van zyn persoon en de personen zyner medepligtigen.

De eerste dag der teregtzittingen was de vergaderzaal der Pairs vol toehoorders; en die dag was treffend: want toen werd de beschuldiging ten aanhoore van de beschuldigden voorgelezen, en de helsche machine stond er in denzelfden toestand als zy was na de uitbarsting. Ook waren er al de stukken huisraad, welke Fieschi in zyn vertrek had, als mede zyne zaag enz.

Al de beschuldigden waren menschen van de gemeene soort. Pepin alleen had eenigzins het aansien van een fatsoenlyk man. Morey was een oude zwakke man.—Boireau zag er uit als een gedachteloos ong mensch, hy was 25 jaren oud, had knevels aan de onderlip *à la mode dandy*. Bescher was een onnozel mensch. Fieschi was een klein man en had een slecht voorkomen; hy had een breed plat voorhoofd, [illegible] diep in de [illegible] gezonkene oogen met lange wenkbraauwen, welke byna zyne oogen bedekten; en zyne linker wenkbraauw hing tot over het oog. Zyn mond druktte uit de slechtheid van zyn hart. Hy was vol ydelheid en had ongetwyfeld eenige goede karakter trekken; maar de ongelukkige heerschappy van het *materialism*, gelyk de Franschen het noemen, dat echter niets anders is, dan werkelyke *Atheism*, heeft hem en millioenen meer in het verderf gestort. De gene, die deze beschryving gegeven heeft, geeft zyne verwondering te kennen over de goddeloosheid der menschen in Frankryk. "Daar is geen God hier," zegt hy, " niet eens in het geregtshof, waar men met de heiligste voornemens zamen komt. Men hoort er niet de minste aanhaling, niet eens in den eed, met opzigt tot eene hoogere magt, voor wier regter stoel alle menschen moeten verschynen, waar geene dwaling kan plaats hebben, en waar geene misdaad derzelver straf kan ontgaan; neen, niets wordt er van de bescherming eener goddelyke voorzienigheid, die den Koning behouden heeft gerept enz."

Ook is het woord *Voorzienigheid* zoo min als dat van *God* in latere tyden ooit gebruikt in eenige akten, die door het gouvernement of door de regtbanken zyn verleden geworden. In alle regtsplegingen tegen de opstandelingen van Lion en tegen Fieschi en consorten is nooit eene uitdrukking gebezigd geworden, waarin het woord God als bestuurder der menschelyke lotgevallen, als belooner en straffer hunner daden is voorgekomen.

De Schryver maakt hieruit de gevolgtrekking, dat de ongodistery of wel het *materialismus* in Frankryk in alle hooge standen en in de hoofdstad in alle volksklassen is doorgedrongen.

Indien de schryver dezer aanmerkingen geene andere bewyzen heeft voor de ongodistery der Franschen dan deze, dan schynt het ons niet toe om uit de weglating der gemelde woorden dit besluit te trekken. Als het eene algemeen erkende waarheid is, dat er een Opperwezen bestaat, die het heelal heeft voortgebragt en voortgaat de wereld te besturen, dan behoeft zulks niet telkens in publieke akten of aankondigingen aangevoerd te worden. In vroegere tyden is men hieromtrent in overdryving gevallen, men heeft deze bewoordingen by herhaling en ten ongepaste tyden gebezigd, en men is hierdoor tot wawelary vervallen. De schryver zal echter meerder bewyzen dan deze hebben der ongodistery van de Franschen.

By de verdediging van Fieschi, Pepin, Morey, Boireau en Berscher, was elken der gevangenen veroorloofd, schoon zy door advokaten verdedigd werden, om zelf het hof aantespreken. Van dit verlof hadden Morey, Pepin en Boireau zeer kort gebruik gemaakt, doch hunne advokaten integendeel verdedigden hen zeer lang. Vier dagen waren hiermede verloopen; en ge[illegible] verdedigers bitter vergramd op Fieschi, op wien zy getracht hadden alle schuld te werpen en hem als een valsche getuige tegen onschuldige menschen te doen voorkomen. Op den vyfden dag hield Fiechi's verdediger eene zeer treffende redevoering, dermate, dat niet alleen het hof, maar de misdadiger zelf diep geroerd werd. Hierop sprak de president den misdadiger in dezer voege aan:—

President, Fieschi! hebt gy iets ter uwer verdediging by te brengen? De wet veroorlooft U te spreken.

Fieschi. Het zal my misschien moeijelyk vallen my te doen verstaan; myn achtbare verdediger heeft myn hart ontroerd; indien het hof de zitting 10 minuten wil uitstellen, dan wil ik beproeven iets te zeggen.

President. Rust U uit voor 10 minuten.

De zitting van het hof wederom aangevangen zynde, rees Fieschi op, waarop eene diepe stilte heerschte. Fieschi leunde een weinig voorover op de balie en drukte zich uit op de volgende wyze uit:

Achtbare Pairs! Ik heb U verzocht inschikkelyk te zyn met myne taal fouten, thans hoop ik dat gy my ook vergeven zult de dwalingen, waarin ik mogt vervallen.—Ik voel my gelukkig tot heden te hebben geleefd, morgen mag ik sterven, en ik wil naargaans myne wyze van denken verklaren: ik ben gelukkig tot heden te hebben geleefd, om dat ik daardoor in de gelegenheid gesteld ben myne medepligtigen aantewyzen. Myn geweten, myne rede en het evangelie schreven my voor den pligt om nuttig te zyn aan myn land. Het is niet na de schitterende aanspraak van mynen verdediger dat ik trachten zoude myzelve te verdedigen. Ik wil myne zaken niet verbloemen. Neen, Myne Heeren! Ik weet dat ik schuldig ben. Ik werd zeer jong soldaat; gy hebt myne bewyzen gezien. Ik maakte den veldtogt van Calabrien mede en heb dien met eere bygewoond Ik werd in Sicilien krygsgevangen gemaakt en naar Maltha overgebragt; van daar bewerktte ik myne ontvlugting en kwam my by het leger vervoegen; en daarop maakte ik den noodlottigen veldtogt naar Rusland mede. Op myne borst schitterde het kruis van eer, hetwelk ik in Rusland gewonnen had. Ik wil niet spreken over de ongelukkige omstandigheden, waardoor hetzelve aan my ontrukt werd; hetzelve moet my volgen by myne begravenis en ik wil hebben dat het op myn graf geplaatst worde. Ik ben gedurende deze drie dagen ter neder geslagen; en ik moet myne zedelyke kracht herwinnen, na door de advokaten van myne medepligtigen verpletterd te zyn; maar ik vergeef het hen. Ik was het, die den aanslag verteld had; ik was het, die de zamenzwering ontdektte; niet om my zelve er uitteredden; want ik ben verlangend alleen naar het schavot te gaan. Gy Myne Heeren! gy beoordeelt volgens de wetten en gy kunt niet anders handelen; maar de advokaten, waarom zyn zy [illegible] te zien brengen? Ik vergeef het hen echter. Ik ben een gevangene te Embrun geweest; en ik ben reeds zoo vry geweest aan het hof te verklaren, dat ik opmerkzaam ben.—Als gevangene heb ik my steeds als een opregt mensch gedragen en het vertrouwen van den opzigter gewonnen. Ik werd tot den eersten gevangene bevorderd. Tien jaren ben ik te Embrun in de gevangenis geweest; maar waarom? om dat er in myn bewysschrift stond: "indien Fieschi zyn burgerregt wederom bekome dan zal hy in ons land terug keeren"—en zy wisten wel dat ik geen gek was. Gy zult, Myne Heeren, onder de gevangen geen enkelde vinden, die zich zoo goed gedroeg, als ik my gedragen heb; en toch kreeg ik geene vergiffenis. Maar laat men den opziener eener gevangenis vragen, waarom? Ik zal het U zeggen. In de gevangenis worden zy, die zich slecht gedragen en niet willen werken, of zy, die gedurig in het cachot zitten of de rust der opzieners verstoren, gepardonneerd om maar van hen ontslagen te zyn; maar ik bleef tien jaren in de gevangenis. Uit dezelve ontslagen zynde, ging ik naar Lyon. Ik wil van myn verblyf aldaar niet gewagen; ik wil van eene andere omstandigheid spreken, van die ongelukkige vrouw, die zich al haar leven zal berouwen, wegens haar gedrag jegens my, en die ik nog bemin, maar die ik nimmer had moeten zien; ik wil echter niet gaarne langer met U over dit geval spreken. Zy joeg my nakend de deur uit, zonder een hemd aan myn lyf, zonder 5 sous in myn zak. Ik vond een goeden ouden man (myn hart bloedt, terwyl ik hem beschuldig) die my zyn hemd gaf, die my huisvestte en voedde; het is daarom niet uit wraak, dat ik tegen hem gesproken heb. Indien ik op den middag eene kaars aanlicht, ter-

(*Vervolg op de vierde bladzyde.*)

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 13 Mei 1836.

NAMENS den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 21 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 15 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris ad-interim,
H. KIKKERT.

WAARSCHUWING.

DE waar nemer van het ambt van Procureur des Konings, maakt by deze bekend, dat gedurende de maanden Mei, Juny, July en Augustus, de vischsoort, bekend onder den naam van *Sardyn* of *Sardientje*, voor vergiftig wordt gehouden, waarschuwt dienvolgens elk tegen het verkoopen, uitdeelen, uitreiken of te spyze geven dezer visch, binnen het voorschreven tydperk; zullende al de genen, welke zich daaraan schuldig maken, geregtelyk worden vervolgd, ingevolge het voorschrift der wetten.

Curaçao den 29 April 1836.
Mr. H. W. DE QUARTEL Jr.

THE undersigned Consul of the United States of America for Curaçao, has the honor to acquaint the Merchants of this place, that he leaves this place for the United States, for a short time, and appoints Mr. JACOB H. D' MEZA as his attorney, as well for his private business as for that of this Consulate.

L. PAIMBOEUF.
Curaçao, April 29, 1836.

DE ondergeteekende Consul der Vereenigde Staten van Amerika, heeft de eer aan de Kooplieden van deze plaats ter kennis te brengen, dat hy naar de Vereenigde Staten van Amerika zal vertrekken en aldaar een korten tyd vertoeven, en heeft als zyn gevolmagtigde gesteld den Heer JACOB H. D' MEZA, ten einde zoo wel zyne private als de zaken behoorende tot het Consulaat, waartenemen.

L. PAIMBOEUF.
Curaçao den 29 April 1836.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende waarschuwt hierby allen en een iegelyk om geen krediet aan iemand hoe ook genaamd op haar naam te geven, dan op een door haar zelve onderteekend bewys.

Douairiere C. A. GRAAF DE LARREY.
Den 29 April 1836

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende namens het Collegie der Wees- onbeheerde en desolate Boedel Kamer alhier, aanvaard hebbende den ab-intestato boedel van wylen ANNA CHRISTINA MAMBURG, zal op den 30 dezer ter Weeskamer by publieke opveiling doen verkoopen:

EEN HUIS op Pietermaai, in de 1ste Wyk onder N°. 22.

De Weesmeester,
G. VOS Jz.

Den 13 Mei 1836.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende namens het Collegie der Wees- onbeheerde en desolate Boedel Kamer alhier, als speciale Gemagtigde van Mevrouw Dewed. CORNELIS RAVEN, zal op den 30 dezer ter Weeskamer by publieke opveiling doen verkoopen:

EEN HUIS, gelegen aan de Overzyde dezer haven in de 2de Wyk onder N°. 156.

De Weesmeester,
G. VOS Jz.

Den 13 Mei, 1836.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MEI.

7.	golet Cometa, Janzen,	Coro
	brik Po, Miller,	St. Thomas
	golet Anna Cylestina, Ellis,	Carthagena
9.	—— Aurora, Jones,	Puerto Cabello
10.	bark Rosito, Torres,	dito
	golet Transito, Piñerua,	Barcelona
11.	—— Eagle, Briché,	St. Thomas
	bark Generaal Burras, De Crasto,	Barcelona
13.	golet Ulise, Leseur,	Coro
	—— Dos Ermanos, Perez,	dito
	—— Carlota, La Roche,	

UITGEKLAARD—MEI.

7. golet Venezolano, Arostequi,
faluche Leon, Cordova,
golet Juanita, Dominguez,
—— Fabiano, Martinez,
10. faluche Leon, Cordova,
11. golet Rosa, Morrell,
faluche Alfonso, Cura,
13. golet Philenia, Otis,

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
MEI 1836.

V. M. Zondag den 1 te 3 u. 30 m. 's morgens.
L. K. Zaturdag den 7 te 6 u. 13 m. 's avonds.
N. M. Zondag den 15 te 9 u. 31 m. 's morgens.
E. K. Maandag den 23 te 1 u. 19 m. 's namiddags.
V. M. Maandag den 30 te 11 u. 24 m. 's morgens.

Uit de St. Thomas Couranten zien wy, dat aldaar de tweede pakket van Maart was aangekomen, brengende tydingen tot medio Maart; doch die wederom van geen groot aanbelang zyn.

Het budget voor de uitgaven van het departement voor de Marine van Groot Brittanje werd voorgesteld aan het huis der gemeente en een committé benoemd om de berekeningen nategaan. By die gelegenheid werd er een voorstel gedaan om de Marine met 5000 man te vergrooten; en er werden redenen opgegeven, waarom die vermeerdering van het personele der zeemagt noodig is.

"De redenen," zeide de redenaar, "welke het gouvernement bewogen hebben tot de vergrooting van onze zeemagt, zyn vooreerst: de noodzakelykheid om onze stations op de verschillende plaatsen te versterken. Al de bevelhebbers der stations hebben reeds lang en dringend om eene versterking gevraagd. Dagelyks worden er aan het admiraliteits bureau zoodanige aanzoeken ontvangen; en zy hebben ten doel om onze commerciele belangen krachtdadiger te beschermen en den slavenhandel en zeeroovery geheel en al te vernietigen. Hadden wy reeds te voren zoodanige maatregels genomen, zoo zouden wy thans de schrikkelyke slagting der schepelingen aan de stranden van Para niet te betreuren hebben.

"Eene andere minder gewigtige reden is: de noodzakelykheid om onze marine gelyk te stellen met de vergrooting der zeemagt van de andere mogendheden, onder anderen met die van Rusland en Frankryk, welke mogendheden een zeer ontzag verwekkend aanzien ter zee genomen hebben; en de laatste mogendheid heeft niet minder dan twaalf linie schepen in dadelyken dienst. Deze omstandigheid en andere, die niet noodig zyn opgesomd te worden, hebben het gouvernement doen besluiten om in den loop van dezen zomer een eskader in zee te brengen.

"Ik moet betuigen dat dit aanzoek ter vergrooting der zeemagt niet is gedaan geworden ten gevolge van eenig genomen staatkundig besluit; maar al de Engelschen zullen wel bezeffen, dat de eer van Engeland het vordert om deszelfs oud overwigt ter zee te handhaven. Wy moeten gereed zyn om aan alle voorkomende gebeurtenissen het hoofd te kunnen bieden en in alle gevallen onze nationale waardigheid te verdedigen. Deze aanmerkingen zyn my niet door de vrees voor eene vredebreuk ingeblazen geworden; maar terwyl wy deszelfs behoud wenschen, moeten wy ons voor den oorlog gereed houden enz."

De redenaar besloot zyne rede met het voorstel om tot de stemming van het eerste artikel van het budget van de Marine overtegaan, namelyk de noodige gelden tot het onderhoud van een effectief ten bedrage van 33,700 man voor den dienst der marine in het toekomende jaar, dat is het budget jaar.

Lord CODRINGTON ondersteunde het voorstel tot eene vergrooting der marine en maakte by deze gelegenheid de aanmerking: dat, hoewel Rusland eene zware zeemagt had, (hy zelve had te Petersburg onlangs 25 linieschepen geteld) deze zeemagt echter niet zeer te vreezen was voor de naburen, daar hy by ondervinding wist, dat de russische scheepsofficieren meestal ongeschikte menschen waren. In den zeeslag van Navarino bleek het, dat zy de manœuvres door seinen niet verstonden en zich zelfs niet in linie van gevecht wisten te plaatsen.

De Heer YOUNG gaf zyn leedwezen te kennen, dat de Heer Wood, die dat voorstel van wege het gouvernement moest ondersteunen, niet met meer nadruk gesproken had wegens de buitengewone vermeerdering van de fransche zeemagt, en bovenal de aandacht van het huis en die van het land niet opgewekt had op de onophoudelyke veroveringen der Franschen aan de kust van Afrika. "Wat my aangaat," zeide hy, "ik stem gaarne tot de verzochte vergrooting van onze zeemagt toe, daar ik hoop, dat zy de Franschen beletten zal met hunne overwinningen aan de kusten van Afrika voorttevaren en die kusten in eenen staat van blokkade te houden, dewyl die blokkade ten groote nadeele der Engelsche zeevaart strekt."

Lord PALMERSTON antwoordde hierop: "Ik zal niet meer dan een woord zeggen in antwoord op deze klagte; dat is: dat het fransche gouvernement ons ten aanzien van de onderhavige zaak de vriendschappelykste verklaringen gegeven heeft; en dat hetzelve op de daartoe gedane vertogen de blokkade zal opheffen."

Lord DUDLEY STUART: "Ik geloof, dat terwyl men zich zoo druk bezig houdt om onze zeemagt te vergrooten, men iets anders in het oog heeft dan de bescherming van onzen handel; en ik ben niet ver af van te gelooven, dat het gouvernement redenen heeft om in Rusland heerschzuchtige voornemens te bespeuren. Het is tegen die mogendheid dat men maatregels neemt, dat men deze demonstratien doet. Waarom komt het gouvernement daarmede niet openlyk vooruit? Ik ben verzekerd dat het huis daarom des te eerder aan zyn aanzoek zou voldoen. De achtbare Lord heeft van zeeroovers gesproken; zy ontbreken niet in Europa; maar waren er ooit wreedaardiger dan de Russen? Zy trachten daarheen om Circassie te blokkeren zonder

daarvan aan de kabinetten van Europa kennis te geven; en ik heb vernomen, dat zy nog onlangs een engelsch vaartuig onder nationale vlag genomen hebben. Is dit niet eene daad van zeeroovery? Engeland is door Rusland op eene zeer grove wyze beledigd geworden; en had het gouvernement den moed, dan moest het zich wegens zoo vele beledigingen gewroken hebben; maar neen, het gouvernement is bang voor Rusland, en het laat deze mogendheid rasse schreden doen op den weg van vergrooting zonder te trachten om haar daarin te beletten. Ik had gewenscht dat het ministerie openlyk had verklaard, dat de vergrooting der zeemagt welke hetzelve heden verzoekt, ten doel had om Rusland te straffen; en had hetzelve zulks gedaan, dan zoude ik liever voor 10,000 matrozen dan voor 5000 toegestemd hebben."

De Fransche nieuwspapieren blyven hevig uitvaren tegen het bezetten der vrye rykstad Krakau door de Russen; doch het blykt dat Keizer Nicolaas dezen maatregel niet heeft genomen, dan in overeenstemming met Oostenryk en Pruissen.

De Pruissische Couranten maken de volgende aanmerking over de bezetting van Krakau:—"De bezetting der vrye stad Krakau heeft wederom de publieke aandacht gewend naar eene ongelukkige natie.

De verwydering der poolsche vlugtelingen kan voor een wyl [illegible] de ontvlamming van het vuur, dat in het geheim onder de asch ligt te smeulen, voorkomen; maar is daardoor het kwaad met den wortel uitgeroeid? Hierop kan men niet gemakkelyk een antwoord geven. Het Russische gouvernement verzuimd niets om de welvaart [illegible] wonden, zyn te diep, dan dat zy zoo spoedig geheeld kunnen worden."

Onder dagteekening van Frankfort van den 20 February, wordt het volgende medegedeeld over de omstandigheid dezer bezetting:—

Er hadden te Krakau eenige onlusten plaats, zonder dat men derzelver oorsprong kon opsporen; Rusland bood aan daarin te voorzien, door het grondgebied der vrye stad voorloopig met zyne troepen te bezetten; Oostenryk verzettede zich tegen dezen maatregel, waarop Rusland eene gezamentlyke bezetting voorsloeg, en dit voorslag werd ook van de hand gewezen; hy wilde toen dat Oostenryk alleen dat grondgebied zoude bezetten, hy werd wederom afgeslagen en besloot zyn eerste voornemen ten uitvoer te brengen.

Naauwelyks was dit voornemen in Wenen bekend of de Keizer Ferdinand gaf orders dat de in Galicie liggende troepen op het grondgebied van Krakau nader moesten aanrukken. Deze orders zyn onverwyld ten uitvoer gebragt geworden. Een zwaar legerkorps wordt op den linker oever van den Weichsel byeen gebragt, en op dezen oever in Galicie bezit Oostenryk eene plaats, die als voorstad van Krakau dient. Het garnizoen van deze voorstad is zeer vermeerderd geworden. Men heeft de gemeenschap tusschen deze plaats en Krakau afgesneden om het voornemen van Oostenryk te bedekken; maar het blyft steeds met de authoriteiten van Krakau beraadslagen. De aankomst van versterkingen en andere bedryvigheid hebben grond mogen leveren aan de geruchten dat Oostenryksche troepen Krakau zouden gaan bezetten; maar uit de correspondentien van Wenen, die als geloofwaardig kunnen worden beschouwd, doen het vermoeden geboren worden, dat al die toebereidselen een ander doel hebben.

Brieven uit Wenen schatten het getal russische troepen aan de zuidelyke grenzen van het ryk op 200,000 man. Het garnizoen in Silezie is verdubbeld geworden.—Op een der monden van den Donau zyn de kanonnen, welke naar Turkye gerigt waren, op die rivier gerigt geworden, en de door de Polen gevoerde schuiten worden strengelyk bewaakt.

Oostenrykschc troepen doorkruizen Hongaryen en Zevenbergen, en men merkt er vele bewegingen op aan de militaire posten.

De kleine gevechten of schermutselingen in het noorden van Spanje, zyn gedurende dezen winter wegens plaatselyke omstandigheden, meestal ten voordeele der Carlisten uitgevallen; doch met de lente verwachte men de ontwikkeling der strydkrachten, als wanneer de troepen der koningin in massa tegen de Carlisten zouden ageren.

De inwoners van eenige valleyen in Navarre waren van Don Carlos afgevallen en hadden de party der Koningin omhelst.—De fransche regering had den Spaanschen Consul te Oleron eenige honderden geweren ter hand gesteld om deselve onder deze inwoners uittedeelen, ten einde zich tegen een aanval der Carlisten te beschermen.

De Raad van Ministers te Madrid heeft het raadzaam geoordeeld de opperheerschappy van Rome aftewerpen en den aartsbisschop van Toledo aan het hoofd van de Roomsch Katolyke kerk in Spanje te stellen.

Dit is een zeer goeden maatregel, doch zeer ontydig genomen.

Men had altyd vermoed, dat de moeder [illegible] zameld; doch na haar overlyden bleek het, dat zy niet zoo ryk was, als men dacht. Volgens haar testament moesten hare bezittingen in gelyke deelen onder hare kinderen gedeeld worden. Hare geheele nalatenschap in roerende en onroerende goederen beliep alleen een millioen scudis.

Gustaaf III. van Zweden te Parys zynde, weigerde Franklin te gemoet te komen, zeggende: "het is niet voorzigtig voor koningen om zulke menschen te zien."

Nina Lavasse, de vrouw van welke Fieschi in zyne aanspraak gewag gemaakt had, was het voorwerp van beschouwing aan het publiek van Parys. Er verzamelde zich eene menigte menschen, ten getalle van meer dan 1200 personen vóór het *Café de la Renaissance* om Nina, het arme schepseltje, gelyk Fieschi haar noemde, te zien. Men riep uit alle magt: Nina! Nina! vertoon ons Nina aan het Balkon! Om binnen het koffyhuis te gaan moest men een biljet aan de deur nemen en er voor 60 cents betalen. Er moest eene wacht vóór de deur van het koffyhuis geplaatst worden om het binnen dringen van het gemeen te beletten. Zy strekte eenige oogenblikken ten spot van het gemeen; en eenige onder hetzelve verweten haar dat zy onbeschaamd was om zich nog pas 4 dagen na de teregtstelling van Fieschi aan het publiek te durven vertoonen. De beledigingen gingen zoo ver, dat zy in eene bezwyming viel, en na wederom by haar bewustzyn terug gebragt te zyn, hernam zy hare plaats en verzocht hen die haar beledigden, medelyden met haar te hebben. Men moet begrypen dat zy door den kastelyn van het koffyhuis beloond werdt, om ten schouwspel voor het publiek van Parys te strekken. Zonderlinge smaak!

Het Consult.

De ryke Van der Stel
Lag aan een keelgezwel
Te jammeren, te klagen.
De Docter gaf hem op.
"Helaas! geen zalf, geen kop
Kan hier den dood wegjagen!"

Dus riep hy zuchtend uit:
"Ja, waar is wel een kruid
In mortem ooit gevonden?
Ik spaarde medicyn
Noch kunst voor 'slyders pyn.
Is de arts tot meer verbonden?"

O neen! zoo sprak Mevrouw,
Gy deed uw pligt getrouw,
Ik kan niet anders zeggen.
Doch moed slechts en geduld!
Laat ons nog een Consult
Voor mynen man beleggen.

"Mevrouw ik ben tevreên,
Naar uwe wyze reên
Zal dit het beste wezen.
Ligt, dat Collega Kras,
Slikop en Kykintglas
Met my den man genezen."

De Heeren zyn besteld.
En wyl hier nog wat geld
Ad raptim was te winnen,
Zoo treden zy weldra,
De een voor, de and're na,
De ziekenkamer binnen.

Ziet daar hen deftig staan,
Met zwarte tabbers aan,
Een glas urin bekyken,
Het geen Collega Bram,
Die 't van den lyder nam,
Hun plegtig kwam toereiken.

Slikop nam 't volle glas,
Betast het, gaf het Kras
[illegible]
Deze observeert ter deeg,
Tot Kykintglas het kreeg,
En die keek even pover.

Daar kwam de koster Jan,
Een wonder achtbaar man,
Gedoscht in zwarte kleêren.
"'t Is een Collega wis,"
Denkt Kykintglas, "de pis
Moet 'k hem ook presenteren."

De koster nam het glas
En sloeg den inhoud ras
In eenen teug naar binnen.
Het Driemanschap verstomt,
En glimlacht, monspelt, bromt:
"Die man is wel van zinnen!

Of wil die rare snaak
Waarschynlyk door den smaak
De indicatie leeren?"
Myn Heer! vraagt Doctor Bram,
De proef, die UE. nam,
Hoe is die te expliceren?

"Hy smaakt te veel naar 't vat.
Ik wenschte wel, ik had
Zoo gulzig niet gedronken.
Men wordt er mislyk na,"
Dus sprak de koster: bah!
Voor my niet meer geschonken!"

De zieke hoort die taal,
En doet op eens de zaal
Van luid gelach weergalmen.
't Gezwel, waaraan de man
Een jaar leed, borst daarvan;
En, zonder lang te talmen,

Liet hy het Trio gaan,
Dat hem langs de oude baan
Ad Patres had gezonden,
Had door een qnid pro quo
De koster niet juist zoo
't Remedium gevonden.

Kortom, de man genas,
En om, als billyk was,
Des Kosters dorst te losschen,
Zond hy uit 't beste vat
Hem een dozyn of wat
Puik, puik Madera fleesschen.

(Vervolg van de eerste bladzyde.)

wyl de zon schynt, zoude het sterkste licht de boven hand moeten hebben : wel dan, indien ik Morey beschuldigd heb, dan was het om myn land oplettend te maken, op dat het zich in acht neme. Laat menschen, die in hunne kabinetten gestudeerd hebben, van Calabrien naar Moskou reizen, gelyk ik gedaan heb, als dan zullen zy de manieren van verschillende landen leeren kennen ; daarom, wat my aangaat, ik heb, terwyl ik by Morey was, myn Machine uit tydverdryf gemaakt : want ik heb eene gewoonte om altyd iets te doen ; ik kan niet dan staande eten ; het is eene gewoonte, goed of kwaad. Goede God ! Myne Heeren ! gy ziet dat ik zonder middel was.— Ik had een weldoener ; maar myn weldoener ontving my slecht, en hy had gelyk.— Ik ben overtuigd, dat er heden menschen zyn, die my bejammeren ; maar het schavot verbeidt my ; ik zal er naar toe gaan. Alle dingen spannen zamen in weinige woorden voor de waarheid. Er is niets, dat my betreft, achteruit gebleven. Pepin en Morey zeiden vóór den 28 tot zich zelven, wy moeten ons zelven gereed houden, wy moeten zeggen dat de Carlistische party den slag zal slaan ; maar men zeide, dat ik veinsde ; moest ik dan handelen zoo als die vreesachtige jongen Boireau ? Ik weet dat men een geheim aan slechts drie personen mag vertrouwen : aan eenen vriend, aan eenen advokaat en aan eenen biegtvader ; maar wat my aangaat, ik heb niet veel vrienden. Ik was niet verlangend myne medepligtigen in het verderf te storten, ik wenschte alleen Frankryk en de justitie intelichten. Er mogen misschien andere medepligtigen zyn ; maar ik ken ze niet.— Ik wilde geen verdichtsel maken, ik ben geen dichter. Ik kom ter zake : Morey is geen slecht mensch ; hy is vriendelyk, edelmoedig en moedig ; maar een geweerschot is wat hem behaagt ; anders is alles voor hem onverschillig. Pepin is niet iemand om er voor beducht te zyn ; maar hy heeft iets om kastanjes uit het vuur te halen. Zyn moed is niet zeer aanmoedigend ; daarom was ik, voor het ten uitvoer brengen van myn plan, rusteloos ; ik kon niet slapen, het aangename der zamenleving behaagde my niet meer. Pepin maakte zich uit den weg ; maar Morey is daartoe de man niet. Het geval wilde, dat myn hoofd gebroken werd om tegen hem te moeten getuigen.— Myne medepligtigen zullen na my de rest zeggen ; wees daarom niet bevreesd ; voor my is het genoeg, dat myn land en de wereld wete, dat ik de waarheid gesproken heb. Ik heb een vermoeden dat Morey de loopen geladen heeft derwyze, dat ik gedood zou worden ; maar ik wil niet hebben, dat hy sterve ; het tegendeel, laat hem leven ; hy zal zich zelve veel te verwyten hebben. Ziet naar deze verminkte hand, ziet naar myn hoofd, waaruit 24 stuks been gehaald zyn. Het had van my zelven afgehangen om te sterven ; ik had de middelen om inteslapen, wanneer ik wilde ; ik zoude my zelve niet vergiftigd hebben ; maar het hing van my af al of niet aan myne wonden te sterven. Ik wilde niet gaarne sterven, maar blyven leven ten einde de waarheid te zeggen. De Heer Lavocat is myn weldoener ; hy is de oorzaak dat ik myn machine verlaagd heb ; en het verblydt my ofschoon er vele daardoor geleden hebben. Ik ging naar myne gevangenis ; ik zeide tot my zelve : Fieschi gy zult nimmer van hier weggaan dan naar het schavot. Ik wenschte onder den naam van Girard te sterven ; ik zeide tot my zelve : hoe veel zoude het myner vorige weldoeners smarten, dat ik op het schavot sterve. De Heer Lavocat kwam my zien ; hy nam my by de hand en zeide : " Ik ben Lavocat, herkent gy my !" Ik zeide tegen hem : " Ik ben een ongelukkige ellendeling—ga heen—ik ken U niet." Ik was verloren ; ik zag het graf, waarin ik dalen moest, doch niet door ouderdom. Ik bleef twee en veertig dagen zonder iets te ontdekken, zonder iemand te noemen. Ik sprak tot my zelve en zeide : zoo gy spreekt, zal men U als een aanbrenger beschouwen ; neen ik ben geen aanbrenger ; een aanbrenger ontdekt zyne medepligtigen vóór dat de slag gegeven is ; maar ik kon geen adem halen ; ik had een verschrikkelyk gewigt, dat op my drukte ; ik had ten laatste iets ten opzigte van myn land te zeggen. Men heeft U gezegd dat ik een Corsicaan was ; neen, ik ben een Franschman. Corsica is sedert tachtig jaren fransch geweest. Ik ben een Franschman langen tyd vóór degenen, die zeiden, dat ik een Corsicaan was. Er kwamen gedurig menschen by my om my te verzoeken iets te zeggen ; ik zeide tot hen allen, tot de ministers, tot U Myne Heeren ! dat ik het niet doen zoude. Ik zeide tot denHeerThiers : ik merk U aan als een goeden minister, als een goeden staatsman ; maar gy boezemt my geen vertrouwen in ; indien ik iets zeggen wil, dan zal het aan den Heer Lavocat zyn. Ik heb menig een gekend, die my aanstond ; maar wanneer iemand myn vertrouwen won, zoo zoude ik alles voor hem wagen. Ik zoude zelf de eerste zyn, die voor hem over eene barricade zoude springen. Terzelfder tyd zeide ik tot my zelven : ik ben voor altyd verloren—gy zyt verloren arme Fieschi ; maar ik heb geen wrok jegens myne medepligtigen. Ik vergeef hen. Het zoude eene voldoening voor my zyn, zoo het hof my het regt laat wedervaren te verklaren, dat ik de waarheid gesproken heb ; en dat myn land wete, of ik al of niet nuttig geweest ben. Het is de natuur, naast God, die in ons spreekt, en die ons laat handelen. Zy zegt tot den mensch : " Ik heb U het leven gegeven, ga voort." Wel, wat my aangaat, ik vond twee wegen, twee uitschietende takken ; ik nam de verkeerde ; ik heb eene groote misdaad begaan ; ik zal met moed sterven ; maar ik smeek voor het leven van myne makkers,niet voor my zelve ; ik bid voor Morey, die oude, goede en edelmoedige man, die geen kwaad meer kan doen. Pepin, hem, ik wensch hem te vernielen, door te zeggen wat hy is. Pepin, hy maakte zich eenen naam in de onlusten van Juny ; zyn huis was doorboord met kogels ; maar hy zelf heeft ze daar niet gelokt. Een vaderlander, zoo als hy zegt, een ongelukkige man kwam tot hem ; om dat hy geld had, gaf hy hem wat zilver ter waarde van eenige stuivers ; dit is alles wat hy gedaan heeft. Pepin is een man versierd met de orde van July ; maar moge God my straffen, zoo hy dezelve aan de barricades verdiend heeft. Vergeef hem ; men behoeft hem niet te vreezen. Ten mynen opzigte moet er een voorbeeld zyn. Ik weet het ; ik kan myne vryheid niet weer erlangen ; ik kan niet meer gelukkig zyn ; ik verwacht myn vonnis ; en ik hoop, dat het binnen den tyd van 24 uren mag zyn. Men zegt, dat ik naar vergeving gewenscht heb ; maar toen ik tot den Heer Lavocat sprak, wist hy, dat ik dezelve niet verwachtte. Het was ten opzigte van dat arme schepseltje, Nina, dat ik tot hem zeide : heb geduld ; wy moeten nog hopen ; al de lammeren zyn nog niet gekomen voor de wolven om opgegeten te worden. Ik wist wel, dat ik niet waardig was langer te leven. Ik vraag U nog vyf minuten geduld.

De misdaad, welke ik bedreven heb, is groot ; maar het behoorde aan my niet om my zoo hoog te stellen met Zyne Majesteit. De Franschen beminnen hem, die voor het volk is. Ik heb Louis Philippe altyd den Napoleon des vredes genoemd. Ik kan U verzekeren dat op de slag der uitbarsting van myn machine hy niet vervaard was, hy verduurde de gansche artillerie van den grooten moordenaar, die ik zelf ben, (by het uitspreken dezer woorden sloeg hy zich met hevigheid op de borst.) Neen, de Koning was in geenen deele verzaagd, en toen schreeuwde men " leve de Koning" ; en van dien dag af zullen de vreemdelingen zeggen, dat Louis Philippe zeer bekwaam is om zich aan het hoofd van legers te stellen ; en Louis Philippe mag tot zyne kinderen zeggen : " ziet gy, myne kinderen, waaraan eene kroon ons blootstelt !" De Napoleonnisten hebben zich om de tegenwoordige regering geschaard, om dat zy hunne nationale vlag hebben. Ik zal de rest daar laten, Myne Heeren ! Ik smeek voor het leven van myne medepligtigen. Doodt dien goeden ouden man niet ; hy zal U al de waarheid zeggen. Ik, ik zal gecondemneerd worden ; want ik vraag om niets anders dan om naar de nakomelingschap te gaan ; en ik zal gelukkig zyn zulks te doen. Ik heb niets meer te zeggen ; ik verlang naar het oogenblik om naar het schavot te gaan ;ik zal er met verdubbelde stappen naar toe gaan. Ik zal niet aarselen ; ik zal den ladder beklimmen en myne ziel aan God bevelen. Ik heb myne staatkundige belydenis gedaan, en ik zal myne godsdienstige belydenis doen. Ik ben geen heiden. Ik heb niets meer te zeggen.

Fieschi bedacht zich eenige oogenblikken om iets meer te zeggen : maar de president maakte een einde aan zyne overdenking door de andere gevangenen aantespreken. Fieschi kruiste zyne armen over elkander en ging zitten.

In de aanspraak van Fieschi straalt zyne ydelheid door. Hy wil dat het volk, dat zyn vaderland wete, dat hy voor hetzelve nuttig geweest is. Hy wil naar de nakomelingschap gaan ; doch welk eene ydelheid ! met den naam van den GROOTEN MOORDENAAR. Hy heeft zich naar zyn zeggen onsterfelyk gemaakt ; doch hy verraadt zich zelven en zegt : dat hy geen bestaan, ja niet te eten had, en moest dus ten dienste van Morey staan. Hy heeft ook om den Heer Lavocat niet te treffen het werktuig verlaagd, en verblydt zich daarover, schoon er vele menschen daardoor geleden hebben ; maar hy bedacht zich niet, dat hy zich daardoor de deur gesloten heeft om naar de nakomelingschap te gaan. Over eenigen tyd zal zyn naam alleen in de protocollen ter griffie bestaan ; doch had hy Koning Lodewyk Philip met zyne zonen doen sneuvelen, dan hadde zyn naam ten eeuwige dagen, even als die van een Balthasar Gerards en Ravaillac, als moordenaars van twee der beste vorsten, in de geschiedboeken gekomen ; maar nu, gelyk hy zegt, uit een gevoel van dankbaarheid, zal zynen naam onder de namen van gemeene misdadigers gesteld en even als die uit de geheugenis gewischt worden.

Het was voor eenen Ærostrates die, om zich een' naam te maken, den tempel van Diana te Epheses verbrandde, als een eerste voorbeeld van dergelyke gebeurtenis, iets aardigs en kon door de geschiedschryvers opgenomen en tot de latere nakomelingschap overgeleverd worden ; doch niet als eene navolgbare daad. Het zoude goed zyn de geschiedschryvers zoo het mogelyk ware, te verbieden, de namen van zulke moordenaars te vereeuwigen.

Fieschi zoude beter gedaan hebben al de waarheid te bekennen en er vooruit te komen,dat hy uit dringende behoefte een handlanger van anderen geworden was, dan gedeeltelyk zyne schuld aan eenige hartstogt te willen toegeschreven hebben. Hy bleef toch zich zelven niet gelyk.

Hy had geen staatkundige dryfveer tot dien moord : want hy verklaarde zelf, dat hy Lodewyk Philip steeds " den Napoleon des vredes" genoemd had ; welke zyne beweegredenen waren om hem te dooden, heeft hy niet verklaard. Louvel de moordenaar van den Hertog van Berri,deed zulks uit staatkundige gevoelen en aarselde geenzins gelyk Fieschi om eerst na 42 dagen met de waarheid, (als hetgeen hy verklaard heeft, de waarheid is,) vooruit te komen.

Hy verontschuldigde zich tevens heel mooi waarom hy 10 jaren lang zonder vermindering van straf in de gevangenis te Embrun gebleven was ; maar toont ook daarin aan dat hy slaafsch was. Dat hy zachtmoedig was, bleek hier en daar uit zyn gedrag en, zoo men gelooven wil, uit de ontleding van zyn hoofd.

—

Volgens het leerstelsel van Doctor GAL kan men aan den menschelyken hoofdschedel zyne zedelyke eigenschappen ontwaren. De hoofdschedel van FIESCHI, na deszelfs ontleding aan het onderzoek onderworpen zynde, bleek het dat hy de organen had van zachtmoedigheid en nederigheid in plaats van die van wreedheid,woestheid en trotschheid, waardoor hy zich zoo gekenmerkt heeft.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No 76 De prys derzelve is f 12. 's jaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.